

Những tên cướp biển Penzance – Hay Người nô lệ của Bốn phận

Theo truyền thống lâu đời của sân khấu Anh (và cả châu Âu), Gilbert và Sullivan thường đặt thêm phụ đề cho các vở opera của mình. Những người hâm mộ tác phẩm của G&S chắc chắn sẽ nhận ra các tiêu đề thay thế như *Cô gái yêu chàng thủy thủ*, *Vị quý tộc và nàng tiên*, hay *Thị trấn Titipu*, lần lượt là tên khác của các vở *H.M.S. Pinafore*, *Iolanthe* và *The Mikado*. Trong *Những tên cướp biển Penzance*, nhân vật Frederic thường xuyên nhắc nhở mọi người rằng anh là “Người nô lệ của bốn phận”.

Màn I

Ngoài khơi bờ biển nước Anh, Frederic – một chàng trai 21 tuổi – đang ăn mừng việc kết thúc thời gian học việc cùng một băng nhóm cướp biển. Ruth, người hầu của nhóm, kể với Frederic rằng khi anh còn là trẻ sơ sinh, cha anh muốn anh trở thành học trò của một phi công (pilot), nhưng bà nghe nhầm và lại giao anh cho bọn cướp biển (pirates).

Giờ đây, khi không còn là học việc của bọn cướp nữa, Frederic tin rằng cuộc sống cướp biển là xấu xa, và khuyên cả nhóm nên từ bỏ để sống một cuộc đời đàng hoàng. Anh cũng chỉ ra rằng họ là những tên cướp kém cỏi vì luôn từ chối làm hại những ai tự nhận là trẻ mồ côi. Vua cướp biển thì phản bác rằng cuộc sống cướp biển còn trung thực hơn lối sống "đàng hoàng" ngoài kia.

Frederic chuẩn bị rời con tàu, và Ruth van xin anh cho bà theo cùng, thậm chí cầu hôn anh. Dù không mặn mà, Frederic vẫn đồng ý và cả hai rời đi. Khi đặt chân lên bãi biển, họ bất ngờ gặp một nhóm các cô gái trẻ xinh đẹp. Nhìn thấy họ, Frederic nổi giận vì cảm thấy bị Ruth lừa dối – bà từng khiến anh tin rằng bà cũng xinh đẹp. Frederic cầu xin các cô gái giúp anh cải tà quy chính. Tất cả đều từ chối, trừ Mabel – cô động lòng trước hoàn cảnh của Frederic và cả hai nhanh chóng phải lòng nhau. Nhưng đúng lúc đó, bọn cướp quay lại, đổ bộ lên bãi biển và bắt giữ các cô gái với ý định ép cưới.

Cha của Mabel, một viên tướng cấp cao, xuất hiện và phản đối chuyện cưới xin ép buộc. Để cứu các cô gái, ông giả vờ nói mình là trẻ mồ côi. Bọn cướp – vốn là những kẻ mồ côi – cảm thông và thả tự do cho ông cùng các cô gái.

GIẢI LAO

Màn II

Tại dinh thự của viên tướng, ông đau khổ vì đã nói dối, lo sợ mình đã làm ô nhục danh dự gia đình. Các cô gái cố gắng an ủi cha mình. Đúng lúc đó, viên chỉ huy cảnh sát đến và thông báo rằng nhờ sự giúp đỡ của Frederic, họ đã sẵn sàng bắt bọn cướp biển.

Frederic coi đây là cơ hội để chuộc lại lỗi lầm trong quá khứ. Nhưng Vua cướp biển và Ruth bất ngờ xuất hiện và tiết lộ rằng hợp đồng học việc của Frederic thực chất có hiệu lực đến sinh nhật thứ 21 của anh – và do anh sinh vào ngày 29 tháng 2 trong năm nhuận, nên tính ra anh mới chỉ 5 tuổi!

Vua cướp biển tin rằng Frederic sẽ hành xử đúng với tinh thần “bổn phận” và quay lại với họ. Quả nhiên, Frederic trung thực tiết lộ cho Vua cướp biển kế hoạch tấn công của cảnh sát.

Trước khi rời đi, Frederic gặp lại Mabel và thú nhận sự thật về tuổi của mình. Cả hai hứa sẽ chờ đợi và giữ trọn lòng thủy chung. Mabel báo với cảnh sát rằng họ sẽ phải đối mặt với bọn cướp một mình – không hề hay biết rằng bọn cướp cũng đang chuẩn bị một cuộc tấn công bất ngờ.

Tại dinh thự của viên tướng, bọn cướp đột nhập. Cảnh sát lập tức lao vào bảo vệ ông, nhưng nhanh chóng bị khuất phục. Viên chỉ huy cảnh sát cầu xin bọn cướp tha mạng nhân danh Nữ hoàng Victoria. Ruth lúc này tiết lộ một bí mật: thật ra bọn cướp đều là quý tộc cải trang. Vì lòng trung thành với Nữ hoàng, họ thả viên tướng và các cô gái.

Vị tướng, vui mừng khi con gái mình sẽ lấy được chồng quý tộc, liền đồng ý gả các cô cho bọn cướp như một lời cảm ơn. Mọi người cùng nhau ăn mừng những đám cưới sắp đến.

Theo tư liệu của Nhà hát Opera Lyric, Thành phố Kansas